

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

گیاه مامیران

Chelidonium majus

از خانواده ی خشخاش

Papaveraceae

خصوصیات کلی گیاه

■ گیاهی علفی پایا چند ساله

■ -دارای شیرابه ای به رنگ زرد

■ -برگ های منقسم به ۵ تا ۷ قطعه وحاشیه دندانه دار و

■ برگچه های تخمرغی شکل تا مستطیلی شکل

■ دارای گل آذین چتر مانند که شامل ۲ تا ۶ گل است.

■ گل با ۲ کاسبرگ آزاد و ریزان و ۴ گلبرگ کامل زرد رنگ

■ -دارای تخمدان تخم مرغی شکل

■ -دارای میوه ای به شکل کیسولی شکل کم و بیش منقسم و فاقد کرک

- این گیاه بر روی دیوارها و نقاط متروک ،اماکن سایه
- دار،حاشیه جاده ها و نواحی مجاور آبادیها می روید .

■ دانه های آن سیاه رنگ می باشد.ودر تابستان گل می روید

ترکیبات شیمیایی

مامیران کبیر داراي آکالوئید هاي مختلفي مانند کلیدونین، هیموکلیدونین ، کلریتین ، پروتوپین ، آلیکریتوی هربرین و اسپارتئین می باشد در مامیران کبیر همچنین املاح معدنی مانند نمک های کلسیم ، منیزیوم و آلومینیوم ، مواد رزینی وموسیلاژ در آن موجود است

www.irteb.com

خواص دارویی:

- تمام قسمت های این گیاه و شیره آن مصرف دارویی دارند البته پشه آن قوی تر از بقیه قسمت های آن است
- جوشانده و یا دم کرده مامیران برای درمان سرطان معده بکار می رود.
- در معالجه آسم اثر مفید دارد
- تشنج را برطرف می کند

درمان کننده تصلب شرایین است

فشار خون را پائین می آورد

ادرار آور و ملین است

دردهای سرطانی را ساکت میکند

برای درمان آب آوردن بدن مفید است

- براي معالجه آنژين دپواترين از آن استفاده مي کنند
- سنگ کليه را خرد کرده و دفع مي کند
- براي معالجه نقرس مفيد است
- داروي خوبي براي برطرف کردن بيماريهاي کبدي است

- برای درمان زخم های چرکین ، ریشه له شده مامیران را
مانند ضماد روی اینگونه زخم ها بگذارید ■
- شیره مامیران داروی موثری برای از بین بردن زگیل و
پامیخچه است . این شیره را با گلیسرین به نسبت ■
مساوی مخلوط کرده و روی زگیل یا میخچه بگذارید تا آنرا
از بین ببرد. ■

پرورش گیاه

- پرورش این گیاه از طریق دانه صورت می گیرد و زمین زراعتی باید سایه دار و نسبتاً مرطوب، ماسه ای و نرم با خاک پوسیده باشد. بذر آنرا در گلخانه در اوایل اسفند و یا مستقیماً در زمین شخم خورده در ردیفهایی به عرض ۵۰ سانتی متر در طول فروردین ماه می کارند میزان بذر مورد نیاز گلخانه هر هکتار ۲۰۰ گرم و میزان آن در زمین اصلی ۲ کیلو گرم در هکتار می باشد.

■ ماههای اردیبهشت و خرداد نهالها را در کرت‌های ۲۰*۵۰ سانتی متر نشاء می کنند. جهت تقویت زمین مقدار ۱۰ تا ۵ کیلو گرم کود ازت خالص (نیترات آمونیوم و کلسیم سیانید) در هر هکتار اضافه می کنند. برای مبارزه با علفهای هرز یک تا دو بار چنگک با دیسک ماشینی زده می شود.

برداشت

قسمت هوایی گیاه را در فروردین تا شهریور و ریشه ها را از مهر تا آبان یا اسفند تا فروردین قبل از جوانه زدن محصول برداری می کنند (از دومین سال کشت چین اول گیاه را در ماه اسفند و فروردین و چین دوم آنرا در شهریور یا مهر با علف چین و ریشه ها را در مهر و آبان و اسفند و یا فروردین برداشت مینمایند). پس از برداشت محصول و تمیز کردن آن قسمت هوایی را در حرارت ۵۰ تا ۶۰ درجه سانتی گراد و ریشه را در حرارت ۶۰ تا ۸۰ درجه سانتی گراد خشک می نمایند. با شرایط فوق الذکر بازدهی هر هکتار $\frac{6}{3}$ تن محصول خشک به صورت گیاه کامل و $\frac{8}{2}$ تن ریشه است.

دامنه انتشار

نواحی شمال ایران مانند گیلان: اطراف رشت رودبار،

■ عمارلو (کبوتر چاک و زرد چین) ، گرگان: بندر گز،

■ مازندران

با تشکر از توجه شما

پایان